

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie Z. S.

skazanego za czyn z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 29 listopada 2024 r.

wniosku o wyłączenie sędziego

na podstawie art. 41a k.p.k.

postanowił

wniosek o wyłączenie sędziego Ryszarda Witkowskiego od udziału
w sprawie II KK 423/23 pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 27 maja 2024 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego 3.06.2024 r.) obrońca skazanego Z. S. , na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k., wniósł o wyłączenie sędziów SN Marka Motuka, Ryszarda Witkowskiego oraz Zbigniew Kapińskiego od prowadzenia sprawy skazanego (II KK 423/23). Jako powód wystąpienia z wnioskiem wskazał fakt, że udział w rozpoznawaniu sprawy przez każdego z sędziów objętych wnioskiem będzie prowadzić do nienależytej obsady sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., albowiem ww. sędziowie zostali powołani na swój urząd na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 3). Ponadto podniósł, że sędzia SN Zbigniew

Kapiński występuje w charakterze pokrzywdzonego czynem, którego na jego szkodę miał się dopuścić Z. S. , w sprawie VIII K [...], prowadzonej przez Sąd Rejonowy [...] w W.

Postanowieniem z dnia 26 lipca 2024 r., sygn. akt II KK 423/23, Sąd Najwyższy ww. wniosek w stosunku do sędziów SN Marka Motuka i Ryszarda Witkowskiego pozostawił bez rozpoznania jako niedopuszczalny z mocy ustawy. Uwzględnił natomiast wniosek w stosunku do SSN Zbigniewa Kapińskiego.

W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że na gruncie aktualnie obowiązujących regulacji, jedyną możliwość kwestionowania bezstronności sędziego, z uwagi na okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego, przewiduje procedura określona w art. 29 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym. W związku zaś z tym, że obrońca złożył wniosek oparty na tych okolicznościach na podstawie art. 41 k.p.k. – w stosunku do sędziów SN Marka Motuka i Ryszarda Witkowskiego – wniosek ten należało pozostawić bez rozpoznania. Wniosek w stosunku do sędziego SN Zbigniewa Kapińskiego został uwzględniony z powodu ww. okoliczności związanych ze sprawą VIII K[...].

Pismem z dnia 21 października 2024 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego 25 października 2024 r.) obrońca skazanego złożył kolejny wniosek w trybie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k., w którym wniósł o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Ryszarda Witkowskiego od rozpoznawania sprawy II KK 423/23, a jako podstawę swojego żądania wskazał „wątpliwości co do bezstronności wynikające z faktu II KK 423/23 uzyskania statusu sędziego Sądu Najwyższego na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa w składzie ukształtowanym na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek należało pozostawić bez rozpoznania.

W myśl art. 41a k.p.k. *wniosek o wyłączenie sędziego oparty na tych samych podstawach faktycznych co wniosek wcześniej rozpoznany pozostawia się*

bez rozpoznania. Mimo, że powyższa regulacja dotyczy wprost sytuacji, w której sąd wcześniej wydał postanowienie o odmowie uwzględnienia wniosku, po jego merytorycznym rozpoznaniu, to oczywiste jest, że regulację tę w drodze wnioskowania *a fortiori* należy stosować również w przypadkach, w których wcześniej złożony wniosek o wyłączenie sędziego został pozostawiony bez rozpoznania z przyczyn formalnych.

W przedmiotowej sprawie zaś, obrońca oskarżonego złożył już wcześniej - co opisano wyżej - wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Ryszarda Witkowskiego od udziału w sprawie II KK 423/23, oparty na twierdzeniu o powołaniu tego sędziego w wadliwej procedurze, tj. z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.

W tej sytuacji wniosek o wyłączenie sędziego z dnia 21 października 2024 r., jako oparty na tej samej podstawie faktycznej, nie mógł podlegać rozpoznaniu. Stanowiska tego nie podważają uwagi zawarte w uzasadnieniu tego wniosku dotyczące postępowania sędziego po powołaniu. Mają one bowiem jedynie charakter uzupełniający, a częściowo nawet i wtórny (*vide* powoływanie się na treść orzeczenia

SN wydanego w innej sprawie) i tym samym nie modyfikują, a tym bardziej nie kreują nowej podstawy faktycznej wniosku o wyłączenie sędziego. W konsekwencji nie wykraczają ponad to o czym rozstrzygał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 26 lipca 2024 r. (k. 81).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[ał]

